



Een stoet van potten, pannen, kannen, bekers en schalen

Threes Anna enceneerde haar eigen boekcover

► Voor haar roman *Wachten op de moesson* maakte auteur Threes Anna zelf het omslag.

► Met allerlei potten en pannen werd op Texel een scène in India nagebootst.

Door MARGOT POLL

Threes Anna (50) is schrijver en regisseur. Na haar opleiding tot beeldend kunstenaar ging ze het theater in. Vele jaren was ze artistiek leider van theatergroep Dogtroep, waarmee ze over de wereld reisde. Vanaf 1999 stortte ze zich op het schrijven van romans en het regisseren van haar speelfilm *The Bird Can't Fly* (2007).

Threes Anna's vijfde roman, *Wachten op de moesson*, speelt zich af in India, waar ze vaak is geweest. Het is het verhaal van een onmogelijke liefde tussen een arme kleermaker en een rijke Britse dame. Het gaat nu echter even niet over de inhoud, maar over het omslag van het boek.

In een belangrijk hoofdstuk van het boek zetten de inwoners van een stadje alle potten en pannen buiten om, als het ware, de regen te verleden te gaan vallen. Het is namelijk heel erg heet en iedereen wacht op de moesson die maar uitblijft.

Threes Anna: „Het boek was klaar voor de drukker toen de uitgever me opbelde en zei: 'Ik kan nergens op het internet een foto van een Indiaas stadje vinden waar mensen potten en pannen buiten zetten.' Toen zei ik dat ik dat bijgeloof zelf heb verzonnen. Voor zover ik weet, gebeurt dat nergens. Om het toch als beeld mogelijk te maken, stelde ik voor dat ik de foto zelf zou enceneren. En dat heb ik gedaan, bij een boer op Texel.”

Nu weten we waar we het landschap moeten situeren. Maar waar komen alle potten vandaan die we op de foto's zien? Threes Anna: „Voor een deel van mijzelf. Ik zeul altijd uit de hele wereld wereld potten en pannen mee. Maar daarnaast is een groot deel van boerderij Bargerhof op

Texel, die uit alle hoeken en gaten van hun eeuwenoude boerderij met de meest bijzonder oude en gedeukte emmers en schalen kwamen aanzetten. Sommige met spinnenwebben van jaren erop. Precies wat ik nodig had.”

De schrijfster, die zelf ook op Texel woont, heeft de boer en zijn vrouw vervolgens gevraagd of zij de opstelling op hun weiland mocht maken. Zij zocht een mooi, neutraal stuk grond. En daarna was het wachten op geschikt weer.

Threes Anna: „Op dé dag, met goed weer, mooi licht en het gras op de perfecte lengte, heeft de boer zijn koeien naar een andere wei gebracht. Ik had een tekening gemaakt van hoe het ongeveer moest worden. Toen hebben de boerin en ik alle potten en pannen uit de boerderij gehaald. Ik had ook nog zeker zeshonderd extra kleurige kannen, bekers, schalen en bakjes bij me die al weken in dozen stonden te wachten in mijn atelier. We hebben toen diverse opstellingen gemaakt.

En die uit verschillende hoeken gefotografeerd.”

Waarom ook vanaf een ladder?

Threes Anna: „Ik ben op een ladder geklommen die de boer aan zijn tractor had vastgemaakt. Dat was de simpelste manier om vanuit de hoogte een foto te kunnen maken. Die foto is uiteindelijk door de vormgever voor het omslag gebruikt. Hij heeft toen met behulp van Photoshop van een Texels een Indiaas landschap gemaakt. Eigenlijk is het net als met de roman zelf: die is na heel veel onderzoek in India ook volledig fictief geworden.”

Op het uiteindelijke boekomslag is het Texelse gras wat vergeeld. Het koloniale landhuis waar het verhaal zich afspeelt is daarachter geplaatst. Let op het groene theepotje links vooraan: daar drinkt Threes Anna zelf nog iedere avond een kopje thee uit.

Threes Anna, Wachten op de moesson, Signatuur, € 19,95

